

"När jag har tömts på mig själv, så fyll mig med dig"

Be Fadern, Sonen och den helige Ande, och din Moder, att du skall lära känna dig själv och gråta över all den smuts som gått igenom dig och som – ack! – har lämnat sådana avlagringar efter sig ...

15 april

– Och säg samtidigt, utan att vilja sluta tänka på allt detta, så här: Jesus, ge mig en Kärlek som kan vara en

renande eld, i vilken mitt stackars kött, mitt stackars hjärta, min stackars själ och min stackars kropp förbränns och renas från allt världsligt elände ... Och när jag har tömts på mig själv, så fyll mig med dig. Må jag aldrig bli fäst vid någonting här nere. Må Kärleken alltid stödja mig. (Smedjan, nr. 41)

Nu är det dags att ropa: kom ihåg de löften du har gett mig, för att fylla mig med hopp; detta tröstar mig i min intighet och fyller mitt liv med styrka. Vår Herre vill att vi räknar med Honom i allt: vi ser med klarhet, att vi ingenting kan göra utan Honom, men att vi med Honom kan allt. Vårt beslut att alltid vandra i hans närvaro bekräftas.

Då Gud upplyser vårt förstånd, som verkar overksamt, förvissas vi om att om Skaparen värnar om alla - till och med om sina fiender - hur mycket mer skall han då inte värna om sina

vänner! Vi blir övertygade om att det varken finns något ont eller några motgångar som inte leder till något gott: så tar en mer varaktig glädje och frid plats i vår själ, som inget mänskligt motiv kommer att kunna rycka ifrån oss. Dessa *besök* lämnar nämligen alltid kvar något av Honom själv hos oss, något gudomligt. Vi kommer att lovprisa Herren vår Gud, som har gjort så underbara ting i oss, och vi kommer att förstå att vi blev skapade med förmågan att äga en oändlig skatt.

Vi började med de enkla och kära muntliga böner som vi lärde oss som barn, och som vi aldrig skulle vilja överge. Bönen som började med denna barnsliga oskuld, utvecklar sig nu till en bred flodbädd, lugn och säker, därför att den går i den takt som slås av vänskapen med den som sade: *Jag är vägen*. Om vi älskar Kristus på detta sätt, om vi med gudomlig djärvhet söker skydd i det

sår som lansen öppnade i hans sida,
kommer Mästarens löfte att
uppfyllas: *om någon älskar mig, så
bevarar han mitt ord; och min Fader
skall älska honom, och vi skall
komma till honom och stanna hos
honom.* (Guds vänner, nr. 305-306)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
nar-jag-har-tomts-pa-mig-sjalv-sa-fyll-
mig-med-dig/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/nar-jag-har-tomts-pa-mig-sjalv-sa-fyll-mig-med-dig/) (2026-03-23)